Truyện: Cuộc gọi của cha

Tôi đã từng là một đứa trẻ trước khi là một người đàn ông trưởng thành, và là một chú lính cứu hỏa dũng cảm đi giúp những người lúc khó khăn hoạn nạn trong đám cháy, hồi đó không bao giờ tôi nghĩ mình sẽ ước mơ trở thành lính cứu hỏa cho tới một ngày…

Đó là khi tôi mới học cấp hai, tôi sống cùng ba mẹ và anh trai tại một khu chung cư cao và rộng gần trung tâm thành phố, nhà tôi sống ở tầng 11, bạn có biết không? Ở trên này không khí thật trong lành, có thể nhìn thấy rất nhiều điều thú vị dưới đường phố, và lúc đó tôi thấy mọi vật thật nhỏ bé khi đứng ở ban công nhà mình, tôi rất thích thú khi được đứng ở ban công và ngắm nhìn xe cộ đi lại tấp nập. Vào một buổi tối như bao buổi tối khác, chỉ có điều bố mẹ tôi đi công tác, chỉ có tôi và anh trai ở nhà, nhưng tối nay anh phải đi học thêm nên dặn tôi:

- Em ở nhà ngoan nhé, học bài xong mới được xem ti vi nghe chưa, anh đi học lát anh về.
Anh đi rồi tôi đóng cửa và học bài, nhưng chỉ được có một chút tôi hơi buồn ngủ nên đã gục xuống bàn để ngủ, bỗng nhiên tôi giật mình bởi những tiếng hét lớn : cứu tôi với, cháy cháy, cứu với, chạy đi mọi người ơi…. Tôi vội vàng mở cửa nhà thì ngửi thấy mùi khói nồng nặc, mọi người chạy khắp nơi ai cũng vội vàng, nhìn thật là hỗn loạn, tôi cũng sợ quá định chạy theo mọi người nhưng mới chỉ kịp đặt chân xuống mấy bậc cầu thang tôi đã không thể thở được nữa do khói. Không biết làm gì, tôi vội vàng chạy lên cửa nhà và đứng ở cửa nhà, không nghĩ được gì cả tôi vội vàng tìm điện thoại gọi cho ba của mình. Vừa cầm điện thoại thì bỗng nhiên điện vụt tắt, mọi thứ trở nên tối tăm. Ba nghe điện, tôi nức nở:

- Ba ơi, cứu con, nhà mình có cháy ạ…..hu hu hu
Ba rất bình tĩnh và nói với tôi:

- Con trai, con bĩnh tĩnh nói cho ba nghe nào? Cháy ở đâu có cháy lớn không con? Con đang ở đâu?
Tôi nói với ba rằng mình không biết cháy ở đâu, nhưng tôi không thể chạy xuống được vì khó thở và lại không có điện. Ba động viên tôi không được khóc, phải thật bĩnh tĩnh để nghe và làm theo những gì ba hướng dẫn, bây giờ ba sẽ lái xe về nhất định sẽ về kịp với tôi, tôi hãy yên tâm, còn mẹ sẽ gọi anh về để giúp tôi xuống thoát khỏi đám cháy, tôi thấy mình bĩnh tĩnh hơn, tôi lau nước mắt. Ba hướng dẫn tôi:

- Con hãy đóng thật chặt cửa nhà mình lại, sau đó lấy tất cả chăn trên giường, quần áo mùa đông của cả nhà, mang vào nhà tắm ngâm cho ướt, sau đó con đi ra chặn những lỗ thông gió của cửa chính lại để khói không thể vào nhà được, vì khói rất nguy hiểm và nó có thể làm cho con bị ngất do không thở được. Sau đó con chạy thật nhanh ra ban công
Tôi ngoan ngoãn làm theo lời ba, và bình tĩnh di chuyển trong nhà. Ba nói tiếp:

- Con đã thực hiện xong chưa? Trước khi ra ban công con lấy khăn tắm của ba nhún ướt và bịt vào mũi của mình để ngăn khói độc không vào mũi, ra ban công rồi con đóng chặt cửa lại, thả rèm cửa xuống và chặn lỗ thông gió của cửa lại, con bật đèn của điện thoại lên, soi xuống dưới

đường, và hét lên để mọi người biết vị trí của con mà cứu con…
Tôi nhớ là khi mình đã ở ngoài ban công rồi, tôi vẫn chưa thật sự hết sợ, vì nhà tôi ở tầng 11 nên tôi sẽ không thể làm gì để tự đi xuống mà chỉ có thể chờ mọi người cứu giúp, và tôi nhớ rất rõ ba đã kể cho tôi nghe rất nhiều điều trong khi tôi chờ các chú lính cứu hỏa, ba để mẹ lái xe và kể cho tôi nghe về những sở thích của tôi ngày bé, những điều tôi làm khiến ba mẹ vui, những người bạn mà tôi yêu thích, nhiều lắm…. ba cứ như thế nói chuyện với tôi hơn hai tiếng đồng hồ, thi thoảng ba lại nhắc tôi đứng lên để kêu cứu, mọi người mới biết được mà giúp mình. Và cuối cùng các chú lính cứu hỏa cũng xuất hiện, lúc đó tôi như vỡ òa, tôi nói với ba mẹ qua điện thoại:

- Ba mẹ ơi, các chú lính cứu hỏa cứu con rồi ạ, con không sợ nữa đâu ạ…hu..hu..

Và tôi được đưa xuống khỏi ban công nhà mình để tránh nguy hiểm, thật may dưới đấy đã có anh hai tôi đứng chờ, anh vội vàng chạy tới ôm lấy tôi,…và sau đó ba mẹ đã có mặt bên tôi khi tôi đang ngủ trong nhà tạm gần đó, vì chung cư của chúng tôi bị cháy và nổ dưới hầm nên phải cần từ 1 tới 2 ngày mới dọn dẹp xong hậu quả của đám cháy.

Tôi đã được ba cứu sống qua cuộc điện thoại như vậy đó, ba mẹ đã sinh ra tôi thêm một lần nữa, và các chú lính cứu hỏa cũng vậy, nên tôi quyết tâm trở thành chú lính cứu hỏa dũng cảm để cứu mọi người khỏi những ngọn lửa hung dữ, đó cũng là tâm nguyện của ba mẹ tôi.

Cảm ơn cuộc gọi của cha, tôi vẫn luôn nhắc nhở mình như vậy hàng ngày….